

# LETNÍ ČTENÍ K PLÁČI I K POUSMÁNÍ

## Nekrolog za Posázavský pacifik a jiné lokálky

Tak prý je rozhodnuto, dle prohlášení jednoho pána z Ministerstva dopravy z 12. května tohoto roku. „Co nezprivatizujeme, to zrušíme!“

Chudák Pacifik, 100 let sloužil, z toho 97 let vydělával a nyní nebylo ani na jeho „vyléčení“ technických neduhů, kterými trpí. Rada „moudrých“ rozhodla! (Jako kdysi, že?) Ale asi nedoslýcháte, pánové! Národ a lid z Posázaví volají: „Né pochován, ale zachován!“

To mi připomíná rozhodnutí jednoho dědice chalupy s děravou střechou. Ten, než by střechu opravil, celou chalupu rozbořil a spal pod mostem. Lidé o něm mluvili jako o bláznů. Tak mi zrovinka připadá ono rozhodnutí „moudrých“. To, že železnice je „barometrem“ hospodářství, věděli lidé již dávno. I sám císař Pán, hlava korunovaná. Že by ti dnešní páni s tituly byli také „korunovaní,

co říkáte? Vypadá to tak. Přeci, když stagnuje průmysl, stavebnictví, zemědělství i hornictví – není co vozit.

Ale ti s tituly se dohodli: Po zrušení provozu na Posázavském pacifiku prodáme pozemky na chaty a sruby, nádraží, skladiště a jiné budovy budou sloužit za fit-centra, masážní a erotické salóny. Praha sama tak vyřeší i bytový problém mladých, z pražských ulic zmizí mnohá domácí i hostující děvčata, která nemají, kam by hlavu složila. Zvýší se turistický ruch i do zapadlých koutů naší vlasti. Zahraňní hosté budou v Praze hledět více vzhůru k památkám, když nebudou muset hledět po nožkách tolika krásek, tím přehlédnou i nějaký ten svinčik v ulicích. Ten se přestěhuje do strání nad řekou, kde nebude tak vidět. Když ho bude moc, spadne do řeky a velká voda ho uklidí. Uspoří Magistrát za

úklid. Válka taxikářů ustane, všichni budou mít koho vozit za těmi kráskami na Chlomek, Pikovice, Luka pod Medníkem i dále. Ti prachatí tam nebudou capat pěšky – to dá rozum – i prachy! Na všem se dá trhnout. To pak bude to pravé tržní hospodářství.“

Všichni přítomní ekonomové byli pro! Nenamítal ani člen zastupující životní prostředí, nebyl proti ani ten pán z Magistrátu Prahy, ani z Ministerstva zdravotnictví – vždyť inkubační doba venerických chorob je dostatečná, aby se ti „uhranutí“ turisté léčili až doma, nám výdaje nevzniknou! Ministr, dopravní expert, zářil radostí, že tu trampskou lokálku má z krku. Báł se těch kluků z divočiny, co by zapíral. Jen na tváři velkého šéfa byla i po oné shodě vráska. „Kdo to těm ajzipoňákům řekne a vysvětlí, aby to i takový vechtr a breznák pochopil?“ Ale to zase nechápal

ten z ministerstva dopravy. Totiž ani v databázi svého počítače neměl výrazy vechtr a breznák – co to jen může být? Již to bylo k 1. červenci rok, co je v křesle, ale takovýto výraz je mu nejasný. Ptát se nemohl, co by tomu řekl jeho statut?

Zatím velký šéf pokračoval v ekonomických úvahách řka: „.... kdyby nám tak pomohla kněžna Libuše, jako kdysi dávno těm Jlovákům zlatým dolem, ale to zlato by muselo být již nahoře na skládce. Ohlíďali by ho jistě Blaničtí rytíři z vlašimské posádky, nepodplatitelní, a těm národ věří.“ Na to se ozval jeden mladík: „Šéfe, já znám jednu Libuši, není sice kněžna, ale prachy má pod sebou jistě, bydlí na břehu Zlaté řeky pod Lešanskou horou, je mladá, všehoschopná, odvážná a zasedá nyní v Senátu. Zptejte se jí!“ Ale nedočkal se odpovědi šéfa, nýbrž konce tohoto

jednání o funuse Posázavského pacifiku. Velký šéf končil slovy: „.... vím, že už víme jak na to, že nám možná někdo pomůže – taky. Howk! Domluvil jsem.“ A opustil své místo.

Berte tuto zprávu jako tajnou, jen pro potřebu našeho rajonu. Je od osoby, která nechce být jmenována. O Vlašimce a Sedlčance, i o horním Pacifiku zatím nic neví. Rekl by mi to, fakt, je to charakter.

Speciálně pro Týdeník Jiskra připravil:

Neekonomický expert na Posázavský pacifik  
Miroslav Berka – Týnec n/Sáz. – Evropa

(Pozn.: Na září t.r. připravují železničáři „poslední jízdu parního vlaku z Prahy do Dobříše“ ke 100. výročí provozu.)